

slag om, at Forligsmændene burde holde sig underrettet om Arbejds- og Lønforhold i de Lande, der i væsentlig Grad paafører vore Erhverv Konkurrence. Ændringsforslaget forkastedes.

Af *Kommunisterne* blev det foreslaaet, at Loven først skulde træde i Kraft, naar og kun for saa vidt Medlemmerne i de Organisationer, Loven omfatter, ved en Urafstemning med Flertal havde udtalt sig for Indførelse af de i Loven fastsatte Mæglings- og Afstemningsregler. Ændringsforslaget forkastedes.

De *Konservative* i Folketingsudvalget havde oprindeligt stillet meget vidtgaende Ændringsforslag til Lovforslaget*), men havde ikke ment det formaalstjenligt at opretholde disse under de givne Magtforhold i Folketinget, naar Flertallet i Udvalget absolut afviste dem.

Det *radikale Venstres* Medlemmer udtalte i Folketingsudvalgets Betænkning, at de havde anset det for ønskeligt, at der som sidste Udvej for Løsning af Arbejdskonflikter var aabnet Mulighed for Anvendelse af tvungen Voldgift, men Mindretallet erkendte, at dette Standpunkt for Tiden ikke var gennemførligt, og under Hensyn hertil havde man givet Afkald paa at stille Ændringsforslag.

Ved 3. *Behandling i Folketinget* anbefalede saavel Venstres som de Konservatives Ordførere (Christiani og Bouet) deres Partifæller — uanset Forkastelsen af Partiernes Ændringsforslag — at stemme for Lovforslaget, som derefter vedtoges med 88 Stemmer mod 2 (Kommunisterne).

Partiordførerne i *Landstinget* anbefalede — idet de hver især, som Forholdene laa, ansaa det for umuligt at faa Særønsker opfyldt — Lovforslaget til Vedtagelse. Forslaget vedtoges derefter ved 3. *Behandling* enstemmigt.

42. Lov om Ændring i Lov Nr. 536 af 4. Oktober 1919 om Den faste Voldgiftsret. (Socialminister Steincke). [A. Sp. 2361. — C. Sp. 1143 og 1247].

*) Væsentlig i Overensstemmelse med Arbejdsgivernes Indstilling i Udvalgets Beretning (jfr. den konservative Ordførers [Bouet's] Udtalelser i Folketinget ved 2. *Behandling*, F. Sp. 2216 ff.), der foruden de foran under Omtalen af de to Hovedspørgsmaal gengivne Forslag bl. a. indeholdt en Bestemmelse om, at Forligsmændene med Tilslutning fra den samlede Forligsinstitution skulde kunne nægte at fremsætte et Mæglingsforslag, naar han efter resultatløs Forhandling skønnede, at et Mæglingsforslag ikke havde Chance for at blive vedtaget.